

Sebevražda

Záviš

Jede paní vlakem
s jedním starým pakem
Naznačil jí pako
že by mrdal jako
Než se s ní však spojil
vláček vykolejil

Na kolejích leží žena
čaká až pojede vlak
omrzel ji život nudný
černý jak napitý mrak

Vlak už ale žádný nejel
musí počkat do rána
proklestit se nocí tmavou
a to bude nirvána

Hučela sova znova a znova
znova a znova hučela sova
Hučela sova znova a znova
znova a znova hučela sova

Podřežu si tedy žíly
na co čekat do rána
řekne si hrdinka naše
sebevraždou zabrána

to však trvalo by dlouho
zavrhuje myšlenku
a jak si hlavu láme
dostane chuť na sklanku

Hučela sova znova a znova
znova a znova hučela sova
Hučela sova znova a znova
znova a znova hučela sova

Špatný není ani provaz
nebo spolehlivý jed
přemýšlí a špekuluje
to je člověk mrtvý hned

Chuť na sklenku je však mocná
sebevraždu vytěsni
Ožere se jako pytel
máme-li býti přesní

Hučela sova znova a znova
znova a znova hučela sova
Hučela sova znova a znova
znova a znova hučela sova